

- 2) Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że obywatel Unii posiada wystarczające środki dla siebie i członków swojej rodziny, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w okresie pobytu, nawet jeżeli część tych środków pochodzi ze środków jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias – Grecja) – Konstantinos Maïstrellis/ Ypourgos Dikaïosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaïomaton

(Sprawa C-222/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 96/34/WE — Porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego — Klauzula 2.1 — Indywidualne prawo do urlopu rodzicielskiego z powodu narodzin dziecka — Uregulowanie krajowe pozbawiające prawa do takiego urlopu urzędnika, którego małżonka nie pracuje — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i art. 14 ust. 1 lit. c) — Warunki pracy — Dyskryminacja bezpośrednia)

(2015/C 302/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Konstantinos Maïstrellis

Strona pozwana: Ypourgos Dikaïosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaïomaton

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP i ETUC, zmienionej dyrektywą Rady 97/75/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. oraz dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym urzędnik zostaje pozbawiony prawa do urlopu rodzicielskiego w sytuacji, gdy jego żona nie pracuje lub nie wykonuje żadnego zawodu, chyba że zostanie ona uznana za niezdolną do sprostania potrzebom związanym z wychowywaniem dziecka z powodu poważnej choroby lub niepełnosprawności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Michał Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-255/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 — Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej — Artykuły 3 i 9 — Obowiązek zgłoszenia — Naruszenie — Sankcje — Proporcjonalność)

(2015/C 302/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michał Chmielewski

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które w celu sankcjonowania naruszenia obowiązku zgłoszenia deklaracji przewidzianego w art. 3 tego rozporządzenia przewiduje grzywnę administracyjną w wysokości odpowiadającej 60 % kwoty niezgłoszonych środków pieniężnych, jeżeli kwota ta przekracza 50 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Den Haag – Niderlandy) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd oraz Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV

(Sprawa C-379/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 — Towary oznaczone znakiem towarowym dopuszczone do swobodnego obrotu i objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy bez zgody właściciela znaku towarowego — Prawo tego właściciela do sprzeciwienia się temu objęciu procedurą zawieszenia poboru akcyzy — Pojęcie używania w obrocie handlowym)

(2015/C 302/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd

Strona pozwana: Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV, Van Caem International BV

Sentencja

Artykuł 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego zarejestrowanego w jednym państwie członkowskim lub w większej ich liczbie może sprzeciwić się temu, aby osoba trzecia poddała procedurze zawieszenia poboru akcyzy towary oznaczone tym znakiem towarowym po wprowadzeniu ich, bez zgody tego właściciela, do Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014.